

ALDEES
INFANTILS SOS

Parlem de la violència

PER FRANCESC TORRALBA
VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El 25 de novembre és el dia assenyalat per reflexionar sobre la violència contra les dones, per recordar les víctimes d'aquesta lacra social que no sabem com extirpar de la societat.

Parar-se a pensar aquesta qüestió no és en debades. La violència contra les dones és un fet empíric, una dada social que es reproduïx any rere any en multitud de països. Hi ha una violència invisible que es desplega a porta tancada, lluny de les càmeres i els taquígrafs i ningú no sap, ni veu. És com un infern amagat. Hi ha la violència que s'ha fet visible mitjançant la denúncia valenta de moltes dones que han vençut la por i demanen ajuda per combatre-la.

No hi ha dubte que en els darrers anys,

la consciència sobre aquest tràgic fenomen ha crescut significativament gràcies a la implicació dels mitjans de comunicació de masses, també a les administracions i a les organitzacions no governamentals que es dediquen a acollir i a ajudar a dones que han estat

La violència que es desplega a porta tancada i que ningú no sap ni veu és com un infern amagat.

víctimes de la violència. Som molt lluny, encara, d'on hem de ser.

L'educació i la llei són dues armes que tenim per afrontar aquesta delicada qüestió que no pot deixar ningú indiferent. En les institucions educatives s'està fent molt. Hem d'esperar que les noves generacions de ciutadans siguin capaços d'afrontar els seus problemes sense incórrer en la violència. Hem d'esperar que la idea d'equitat, de respecte i d'estima per l'altre quedi arrelada en les seves ments i en els seus cors. Cal dir-ho ben fort: Tolerància zero respecte qualsevol forma de violència, ja sigui física, psíquica, social o espiritual.

Ens preocupa i molt com a organització la violència vicària que alguns homes causen a les seves dones. S'utilitzen els fills com a arma mortífera per fer mal a la dona, se'ls instrumentalitza per causar sofriment. Aquest ús dels infants causa un gran mal a la mare, perquè els veu patir, però també als mateixos infants que acaben essent víctimes innocents del pare.

Tolerància zero respecte qualsevol forma de violència, ja sigui física, psíquica, social o espiritual.

Aquesta forma de violència deixa greus seqüeles en l'infant. Molts cops les arrossegueu tota la vida. Poca autoestima, complexos, manies, por, desconfiança, tendències suïcides...

Cal una llei estricta i restrictiva en front de qualsevol forma de violència, però cal, també, intervenir sobre els perpetradors d'aquesta violència a fi que puguin canviar les seves formes d'interacció i els seus hàbits destructius. La repressió, per si sola, no és suficient. L'educació, tampoc. Cal alternar una i altra estratègia i invertir molt de temps i de recursos públics i privats perquè aquesta lacra s'extingeixi del cos social.